

budsmandens kompetence over for nævn og domstolslignende institutioner.

Jeg vil sige, at som udgangspunkt er vi i Det Radikale Venstre tilhængere af det, der peges på i dette lovforslag. Vi vil nødtigt have, om vi skal gennemgå alle nævn og alle love, der handler om disse ting, før vi kan lade dette nye lovforslag om Ombudsmandens kompetence træde i kraft. Men vi må jo se på det i udvalget, for samtidig lægger vi også stor vægt på, at dette bliver en lov, der er gennemført med et bredt flertal. Jeg håber ikke, at der er nogen, der ligefrem vil nedlægge veto, men vi må undervejs under udvalgsbehandlingen se, hvor vi kan ende henne.

Lad mig så til slut understrege noget, som vi synes er meget vigtigt, og som vi gerne vil fastholde også i en fremtidig ordning for Ombudsmanden:

Det, der står i bemærkningerne om, at der bør være én Ombudsmand, og at det bør være denne ene Ombudsmand, som også kan være med til personlig at gå ind i enkeltsager og dermed få et personligt indtryk af, hvad det er, der rører sig, når man betragter sagsmængden under ét, mener vi skal understrege det meget afgørende særpræg for en ombudsmandsinstitution, at det er den lille mands eller kvindes hjælp mod den offentlige administration. I det omfang, Ombudsmanden skal leve op til disse enorme forventninger, der er, skal man som klager til Ombudsmanden også have en realistisk udsigt til, at han eller hun kan tage sig af éns personlige sag.

Men vi ser frem til et forhåbentlig konstruktivt udvalgsarbejde.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede i dag, vil jeg meddele Enhedslistens holdning.

I Enhedslisten finder vi det meget nyttigt og fornuftigt, at der finder en justering af lovgrundlaget om Ombudsmanden sted. I bemærkningerne til forslaget er der givet en række rimelige begrundelser for at udvide Ombudsmandens kompetence i forhold til kommunerne. Det ser vi positivt på.

Imidlertid er der et par knaster i forhold til nogle af de andre punkter i forslaget. Det drejer sig om problemerne med selskabslignende konstruktioner, der unddrager sig den offentlige forvaltnings åbenhed og mulighed for bedømmelse og kontrol, og dem må der kigges nærmere på. Vi behøver blot at minde om Ombuds-

mandens problemer i forbindelse med Øresundsforbindelsen.

Det drejer sig især om de overvejelser, der gøres i bemærkningerne, om at indskrænke Ombudsmandens kompetence i forhold til visse såkaldt domstolslignende nævn. Helt konkret er der tale om Flygtningenævnet, Overfredningsnævnet, Den Sociale Ankestyrelse og de sociale ankenævn, Miljøplannævnet, Arbejdsmarkedets Ankenævn, Erhvervsankenævnet og Landsskatretten.

I forhold til disse nævn har Ombudsmanden hidtil ment at have kompetence til at forholde sig til klager over deres sagsbehandling. Det mener vi fortsat skal være tilfældet. Derfor er vi heller ikke enige i de bemærkninger, der gøres på side 8. Her står der nemlig, at man i lovgivningen om de enkelte nævn skal fastlægge Ombudsmandens kompetence.

Vi har i den forbindelse noteret os, at netop på dette punkt er der kommet stort set enslydende meldinger fra Den Danske Dommerforening, præsidenten for Højesteret, præsidenten for Østre Landsret samt præsidenterne for retterne i Århus, Odense og Aalborg.

Vi mener, at det har vist sig at være meget vigtigt, at Ombudsmanden har indsigt i arbejdet i disse nævn. Konkret mener vi, at det ville være fatalt, hvis ikke Ombudsmanden skulle kunne vurdere, hvad der foregår i f.eks. Flygtningenævnet. Der er jo tale om, at man her tager stilling til sager, som, hvis det viser sig, at de er baseret på et fejlagtigt grundlag, kan få uoprettelige menneskelige konsekvenser f.eks. ved, at folk har fået afslag på asyl på et fejlagtigt grundlag.

Derfor vil vi under udvalgsarbejdet især gå i dybden med disse aspekter.

Arne Melchior (CD):

Eftersom ombudsmandsloven har, hvad vi her i landet plejer at kalde en generation eller en menneskealder, på bagen, finder jeg det helt korrekt, at udvalget og altså mere eller mindre nu Præsidiets har fundet, at det er korrekt at komme med en helt ny lov og ikke kun ændringer til den bestående lov. Det hilser CD med tilfredshed.

Jeg har i mit forarbejde mest interesseret mig for høringssvarene, som jeg vil benytte min tid til at citere nogle få af. Det drejer sig dels om Kommunernes Landsforenings, dels Amtsrådsforeningen i Danmarks høringssvar; det er henholdsvis nr. 19 og 20 i rækken. De er overordentlig positive over for ændringerne. Det sam-